

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. év szeptember hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

### ítéletet:

A különösen nagy kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 2009. szeptember 1. napján kelt 18.B.10/2007/137. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A 2 rb. csalás büntetteként értékelt cselekmények közül 1 rb-t (Btk.318.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont) folytatólagosan elkövetettként értékel.

A vádlott által házi őrizetben töltött idő kezdő napja 2008. május hó 31. napja, ezért a házi őrizet beszámítására vonatkozó rendelkezést akként helyesbíti, hogy a szabadságvesztés büntetésbe 2008. május hó 31. napjától 2009. április hó 21. napjáig terjedő időt rendeli beszámítani azzal, hogy 1 (egy) nap szabadságvesztésnek 4 (négy) nap házi őrizet felel meg.

A vádlott lakóhelyét pontosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### Indokolás:

A Pest Megyei Bíróság a 2009. szeptember 1. napján kelt 18.B.10/2007/137. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 2 rb. csalás büntetében (1 rb. Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont és 1 rb. Btk.318.§ (1), (5) bekezdés a./ pont) állapította meg. A vádlottat mint visszaesőt halmazati büntetésül 5 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartás és házi őrizet beszámításáról, a magánfél polgári jogi igényéről, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A fenti ítéletet az ügyész, a Kft. magánfél és egyéb érdekelt tudomásul vették.

Ellene a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést megalapozatlanság miatt elsősorban felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítése céljából.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.151/2007/13-I. számú átiratában a védelmi perorvoslatokat alaptalannak tartotta. A tényállás kiegészítését indítványozta azzal, hogy a vádlott a személygépkocsikat 72 hónap időtartamra lízingelte, a 000-000 forgalmi rendszámú személygépkocsit 2004. szeptember 7-én vette birtokba, továbbá a kotró-rakodó gépet 2004. szeptember 17-én vette át az ismeretlen személy. A tényállás kiegészítésével azt megalapozottnak, a bűnösséget és a minősítést törvényesnek, a büntetést arányosnak találta. Indítványozta ezért a tényállás pontosításával az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Közölte, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a vádlott bejelentette új lakcímét. Előadta, ha tudta volna, hogy így alakul a lízinges ügy, akkor nem vállalta volna a részvételt. Változatlanul tagadta, hogy az egyéb érdekelttel találkozott és tőle pénzt vett át, mert az egész ügyletet tanú1. intézte. Az elsőfokú eljárásban nem mert megszólalni, ő háttérinformációk hiányában csak bizonyos papírokat aláírt, de nem tudta, hogy bűncselekményt követ el.

A védő felszólalásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott ellen folyó másik, hasonló ügy egyesítésére irányuló indítványát elutasította és a végzés ellen perorvoslati jogot sem biztosított, azt pervezető végzésnek minősítette.

A tényállás első pontjával kapcsolatban egyetértett azzal az ítéleti megállapítással, hogy a lízingelt autók külföldre szállítása szervezett elkövetést mutat, de védencét ebbe tudtán kívül vonták bele.

A tényállás 2. pontja körében vitatta a tényállás megalapozottságát. Álláspontja szerint az egyéb érdekelt tanú a vallomásait többször megváltoztatta, szavahihetőségéhez kétség fűződik. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállás megállapításával az egyéb érdekelt tanú vallomását elfogadva, arra alapította a történeteket. A tanú vallomásában nem felel meg a valóságnak, hogy védencével találkozott és neki pénzt adott át. A vádlott csak a garantőri nyilatkozatot írta alá, ennyi írható a terhére. Tanú2. vallomása alapján kizárható, hogy a kotrógép 2004. szeptember 16. napja előtt kikerült a telephelyről. Az időbeli ellentmondást a bíróság nem oldotta fel.

Indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül, eltérő tényállást állapítson meg és annak alapján hozzon felmentő ítéletet. Másodlagos indítványa szerint a tényállás 1. pontja alapján, bűnösség megállapítása esetén a szabadságvesztés tartamát az előzetes fogvatartáshoz igazodó mértékben enyhítse.

A vádlott az utolsó szó jogával nem kívánt élni.

A Fővárosi Ítéltábla védelmi perorvoslatok alapján bírálta felül a Pest Megyei Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Egyetértett azzal a döntésével is, amely a vádlott ellen folyó másik ügy egyesítését nem látta célszerűnek. A tárgyalás megkezdése után az e körben hozott végzés pervezető végzésnek minősül, amely ellen külön fellebbezésnek nincs helye, az csak az érdemi határozat elleni perorvoslatban sérelmezhető. Az egyesítés egyébként a már jelentősen elhúzódott eljárásban további időmúlást eredményezett volna. Így a védő ezirányú kifogásai alaptalanok voltak.

A megyei bíróság eljárásában a vádlott ellen emelt vád elbírálásához szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta. Azokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan megvizsgálta, majd a logika szabályainak is megfelelően, iratszerűen mérlegelte. Erről a tevékenységéről ítélete indoklásában megfelelő részletességgel számot is adott. Kétségtelen, hogy az ügyek intézésében hivatkozott tanú<sup>3.</sup> és tanú<sup>1.</sup> tanúkénti meghallgatása nagyobb lehetőséget nyújtott volna a felmerült, megválaszolatlan kérdések tisztázására. Ennek akadályát az ítélet indoklása helyesen tartalmazza. Ugyanakkor meg kell jegyezni azt is, hogy a vádlott cselekvőségének a megítélését ez nem érintette. Az eljáró bíróságnak a váddal érintett vádlott magatartását kell megállapítani. A vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából annak nincs jelentősége, hogy esetlegesen más résztvevő személyekkel szemben is indult-e eljárás, történt-e vádemelés, vagy nem.

A védőnek a tényállás megalapozatlanságára alapított indítványai egymást kizárják, illetve ellentétesek a perrendi szabályokkal.

Az ítélet bármely okból történő hatályon kívül helyezése esetén az elsőfokú bíróság folytatja le a megismételt eljárást és annak alapján állapít meg tényállást. Arra nincs perjogi lehetőség, hogy a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezést követően egyidejűleg más tényállást is megállapítson. Arra sincs mód, hogy több cselekmény esetén az egyik tényállását hatályon kívül helyezze, a másikat pedig érdemben elbírálja.

Ellentétes az eljárási szabályokkal a védőnek az eltérő tényállás megállapítása iránti igénye körében kifejtett álláspontja is. A Be.352.§ (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel. Ez alól kivételt csak az iratok tartalma, vagy a ténybeli következtetés helyesbítése jelenthet.

Az adott esetben a tényállás megfelel az iratok tartalmának és téves ténybeli következtetést sem tartalmaz. A másodfokú bíróság bizonyítás felvételét nem tartotta szükségesnek, nyilvános ülést tartott.

A védő az eltérő tényállás megállapítását az egyéb érdekelt tanú vallomásának elvetésére alapozta. Az idézett perrendi szabály azonban a mérlegeléssel elfogadott és megállapított tényállás ilyen módon való felülmérlegelésére nem nyújt lehetőséget.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást alapvetően megalapozottnak találta. Ugyanakkor a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint, az iratok tartalmára alapozottan szükségesnek látta egyes értelemzavaró megállapítások és elírások kijavítását, illetve kisebb kiegészítéseket a következők szerint.

A vádlott a Ceglédi Városi Bíróság 11.B.416/2004/49. számú, a továbbiakban az ítéletben helyesen rögzített ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetéséből feltételesen szabadult 2010. január 17. napján.

### **A tényállás 1. pontja**

Az ítélet 4. oldal 2. bekezdés 2. pontja kiegészül azzal, hogy a 000-000 forgalmi rendszámú (7. sorszámmal jelölt) gépkocsit is 2004. szeptember hó 7. napján vette birtokba a vádlott. (33. tárgyalási jegyzőkönyv melléklete)

A 4. pontban 000-000-ként megjelölt rendszám helyesen 000-000. (3. sorszám alatti)

Az 5. oldal 1. bekezdés 2. pontban a tanú4. által vezetett személygépkocsi rendszáma helyesen 000-000. (6. sorszám alatti) (Nyomozati iratok 347. oldal, megbízási szerződés)

A 4. bekezdésben a leírási hibát azzal helyesbíti, hogy a felsorolt három, helyesen megjelölt forgalmi rendszámú személygépkocsi az eljárás során nem volt fellelhető.

Az ítélet 5. oldal utolsó előtti és utolsó bekezdésében a vádlott által okozott kárértékre vonatkozó első bírói megállapításokat mellőzi, ehelyett rögzíti, hogy a vádlott által okozott tényleges kár összege 78.819.208 Ft, melyből 5.807.736 Ft térült meg.

### **A tényállás 2. pontja**

A tényállás 2. pontját kiegészíti azzal, hogy a Bt. önálló képviseleti jogával 2004. augusztus 23-tól a vádlott egyedüli beltagként rendelkezett. (Nyomozati iratok 707. oldal, cégkivonat)

Ezzel a kiegészítéssel megalapozott az ítéleti indokolás 15. oldal 3. bekezdésében tett megállapítás, miszerint kizárólag ő volt jogosult a társaság nevében jogok és köteleességek szerzésére.

A 6. oldal 2. bekezdésében megállapítja azt, hogy az ott írt lízingszerződéseket 36 hónap időtartamra kötötték. (Nyomozati iratok 679. oldal)

A 6. oldal 2. bekezdésében a hidraulikus bontókalapácsok tekintetében kifizetett lízingdíj, egyben előleg összege helyesen 1.340.625 Ft. (Nyomozati iratok 663. és 679. oldal)

A következő mondatot úgy helyesbíti, hogy a Bt. nevében eljáró személy a Caterpillar 428 C típusú kotró-rakodó gépet még a lízingszerződés megkötése előtt, 2004. augusztus második felében elvitte kipróbálásra a Bt. képviselőjében eljáró egyéb érdekelthez.

A 6. oldal utolsó előtti bekezdésében az elsőfokú bíróságnak a kár összegével és megtérülésével kapcsolatos megállapításait helyesbíti. Az ott írtak helyett azt rögzíti, hogy a vádlott által okozott kár összege helyesen 18.112.500 Ft, amely összeg a gépek értékének együttes összege, míg a megtérült kár 5.165.625 Ft, amely a lízingszerződések feltételeként kifizetett előlegek összege. Utóbbit számolták el a 2004. szeptember hónap vonatkozásában kifizetett lízingdíjként.

A tényállásnak mind az 1. pontban, mind a 2. pontban a kár összegének és megtérült részének helyesbítésére a következők miatt került sor.

Az elsőfokú bíróság kárként tévesen az elmaradt lízingdíjak összegét jelölte meg. A tényállásban rögzített csalási cselekményeknél azonban az okozott kárt nem az elmaradt lízingdíj és az egyéb járulékos költségek teszik ki. A vádlottnak a lízingszerződések megkötése a bérbeadó tulajdonos megtévesztésével csupán azt a célt szolgálta, hogy a lízingelt tárgyak birtokába jusson. Már a szerződések megkötése előtt az volt a szándéka, hogy azokat értékesíti. Ezáltal nem a lízingdíjakat illetően ejtette tévedésbe a sértetteket, hanem az egész szerződés cél szerinti megvalósulása tekintetében. Így az okozott kár a birtokba vett járművek és szerszámok ügyletkötéskor fennállt értéke. Megtérült kárként pedig azoknak az előlegeknek az összege jön számításba, amelyeket előlegként, egyben lízingdíjnak feltüntetve kifizettek.

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a tényállás teljes körűen megalapozottá vált, ezáltal a felülbírálat során irányadó volt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tényállás kiegészítése körében tett indítványa csak a 000-000 forgalmi rendszámú személygépkocsit illetően volt elfogadható. A tényállás 1. pontjánál a futamidő szerepel az ítélet 4. oldal 3. bekezdésében, a 2. pontnál pedig a 32. sorszám alatti átadási jegyzőkönyv szerint az ítéletben szereplő időben vették át a kotró-rakodó gépet.

Az irányadó tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményeinek jogi minősítését részletes és helytálló jogi indokolással fejtette ki.

A megyei bíróság figyelmét azonban elkerülte, hogy a tényállás 1. pontjánál a lízingszerződések megkötésére két nap eltéréssel került sor. A sértett személye és a vádlott magatartása, szándéka azonos volt, így azok a folytatólagosság egységébe tartoznak. Erre figyelemmel a helyesen minősített 1 rb., a Btk.318.§ (1) és (6) bekezdés a./ pontja szerint minősülő csalás bünteténél a folytatólagosan elkövetést meg kellett állapítani. A Fővárosi Ítéltábla ezért a minősítést a Be.372.§-a alapján ennyiben megváltoztatta.

A megyei bíróság a vádlott által házi őrizetben töltött idő kezdő napját tévesen tüntette fel, azt és ily módon a beszámítást az ítéltábla helyesbítette.

A vádlott a nyilvános ülésen új lakcímet jelentett be, amelyet a rendelkező részben rögzíteni kellett.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nagyrészt helyesen vette számba a súlyosító és enyhítő körülményeket.

A másodfokú bíróság további súlyosító tényezőként értékelte a halmazatot és a folytatólagosságot. Ugyanakkor mellőzte a sorozat-jelleg vádlott terhére szóló figyelembevételét.

Figyelemmel a bűncselekmények jelentős tárgyi súlyára, továbbá valamennyi súlyosító és enyhítő körülmény nyomatékára, a halmazati főbüntetés tartama nem eltúlzott. Nem merült fel olyan adat, amely a börtönbüntetés enyhítését indokolná, ezért annak mérséklésére az ítéltábla nem látott lehetőséget.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a büntetést kiszabó részében és egyéb törvényes rendelkezései tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

**Budapest, 2010. év szeptember hó 9. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

**Dr. Révész Tamásné sk.**  
előadó bíró

**Dr. Hildenbrand Róbert sk.**  
bíró

A Pest Megyei Bíróság 18.B.10/2007/137. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.300/2009/8. számú ítéletében foglalt változtatással 2010. szeptember 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

**Budapest, 2010. év szeptember hó 9. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Hornyákné Sléder Ágnes  
tisztviselő